

Sygn. akt I C 964/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: **SSR Małgorzata Hajduczenia**

Protokolant: Dorota Januszewska

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa P. z siedzibą we W.

przeciwko A. T.

o zapłatę kwoty 955,53 złotych

Oddała powództwo.

Sygn. akt I C 964/13

UZASADNIENIE

Powód P. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. T. kwoty 955,53 złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów prowizji od pozwu w wysokości 0,54 złotych.

Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2013 roku, po rozpoznaniu w elektronicznym postępowaniu upominawczym wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim (k. 6).

P. z siedzibą w W. w uzupełnieniu braków formalnych pozwu podtrzymał wytoczone powództwo w całości i domagał się zasądzenia od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie pozwu powoływał się na umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze dłużnika (...) zawartą pomiędzy pozwaną a firmą (...) S.A. z siedzibą w W., na podstawie której pozwana otrzymała dostęp do usług świadczonych przez poprzedniego wierzyciela i zobowiązała się do uiszczania z tego tytułu opłat. Wskazywała, że pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej, stała się wymagana wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Podnosił, że strona pozwana pomimo upływu wyznaczonego terminu nie dokonała zapłaty, stąd w dniu 22 czerwca 2011 roku (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na niego całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym, zaś dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na pozwanym jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...) z dnia 17 czerwca 2013 roku podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu oraz opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem

sekurytyzacyjnym. Pozwana mimo wezwania przez stronę powodową do zapłaty do chwili obecnej nie uregulowała ciężącego na niej zobowiązania.

Pozwana A. T. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Poza sporem pozostaje, że powód P. z siedzibą w W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 czerwca 2011 roku przejął od (...) S.A. z siedzibą w W. prawa do wierzytelności określonych przedmiotową umową (k.16-17).

W dniu 17 czerwca 2013 roku strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych i funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) (...), w którym oświadczyła, że w dniu 22 czerwca 2011 roku nabyła od (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelność wobec dłużniczki A. T., wynikającą z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o nr dłużnika (...), zaś wysokość zobowiązania dłużniczki według stanu na dzień wystawienia niniejszego wyciągu wynosiła łącznie 955,53 złotych, w tym należność główna 600 złotych i odsetki 355,53 złotych.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2004.171.1800) świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej lub elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie internetowej dostawcy usług. Wymóg formy pisemnej lub elektronicznej nie dotyczy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranej przez dokonanie czynności faktycznych obejmujących w szczególności umowy o świadczenie usług przedpłaconych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej, publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług. (ust.2.).

W myśl art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. (§ 2).

W myśl natomiast art. 513 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W piśmiennictwie zauważono, że przy analizie stosunku dłużnik – cesjonariusz szczególnie uwidaczniają się dwie zasady, charakteryzujące ten stosunek. Pierwsza dotyczy nabycia przez cesjonariusza w drodze przelewu wierzytelności tylu praw, ile miał cedent. Wyraża to paremianem in alium plus iuristransferre potest quam ipse habet. Cesjonariusz nie może więc żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze niż cedent. Druga zasada dotyczy sytuacji prawnej dłużnika, która nie może ulec pogorszeniu na skutek przelewu w stosunku do tej, jaką dłużnik miał przed przelewem (J. Mojak (w:) Kodeks..., s. 162; H. Ciepla (w:) Komentarz..., s. 595; B. Łubkowski (w:) Kodeks..., s. 1225). Z wierzytelnością po przelewie pozostają zatem związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta).

Wskazuje się na trzy rodzaje zarzutów: te, które przysługiwały dłużnikowi w stosunku do cedenta, zarzuty osobiste dłużnika oraz zarzuty dotyczące samej umowy cesji (nie będące zarzutami ani osobistymi, ani służącymi w stosunku do cedenta)

Powództwo podlegało oddaleniu.

W myśl art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Jeżeli chodzi o rozkład ciężaru dowodu, to powód powinien udowodnić fakty pozytywne, które stanowią podstawę jego powództwa tj. okoliczności prawo tworzące, a pozwany, jeżeli faktów tych nie przyznaje, ma obowiązek udowodnienia okoliczności niweczujących prawo powoda.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, nie dawał podstaw do uznania, ażeby zaistniały przesłanki uzasadniające obciążenie pozwanej należnościami dochodzonymi pozwem a wynikającymi z wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu.

Wprawdzie pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie, jednakże w aktach sprawy brak jest nie tylko umowy, regulaminu lub innych dokumentów, z których wynikają wierzytelności, na które powołuje się powód, ale także samego załącznika do umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 czerwca 2011 roku, który obrazowałby, jakie wierzytelności strona powodowa nabyła na podstawie cesji. W kontekście powyższego, trudno przyjąć by powód w sposób należyty wykazał zasadność roszczenia, albowiem braki w zakresie dowodów uniemożliwiają Sądowi merytoryczną weryfikację wysokości i wymagalności dochodzonej pozwem należności, zarówno w zakresie wysokości należności głównej, jak i odsetek.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2004.171.1800), art. 509 § i 2 kc w zw. z art. 6 kc orzekł jak w sentencji wyroku.

Z uwagi na to, że pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie, wyrok na podstawie art. 339 § 1 kpc jest orzeczeniem zaocznym.